

درباره اقدامات منافقین علیه انقلاب اسلامی در دهه ۶۰

هواپیماربایان

فرهیختگان سازمان مجاهدین خلق دقیقا از روز بعد از پیروزی انقلاب اسلامی در ۲۲ بهمن ۱۳۵۷، برنامه تصرف کلیت حکومت به هر طریق ممکن را در دستورخود داشت. سازمان از یک سو بر حمایت های مردمی و آمادگی میلیشیا و گسترده گی پایگاه اجتماعی خویش اصرار داشت و این سازماندهی را مقوم مشروعبت رفتارش برای کسب «همه قدرت» تلقی می کرد و از سوی دیگر پدیده ای که چماقداری می خواند، حملات به دفاتر و ستادهای علنی خویش را معلول تضاد سازمان با ارتجاع قلمداد می کرد و اظهار می داشت که ارتجاع قصد ایزوله کردن نیروهای مترقی را دارد! لذا از اولین روزهای پس از پیروزی انقلاب، سازمان مدام خطر جنگ های داخلی مانند لبنان و ویتنام را گوشزد می کرد و این هشدارها معنایی جز این نداشت که خود را یک طرف جنگ داخلی و طرف دیگر را ارتجاع یا همان خط امام می دانست. بعد از اینکه سازمان مجاهدین مبارزه مسلحانه علیه انقلاب اسلامی را آغاز کرد، انجام شدیدترین اقدامات علیه مردم را در پیش گرفت. از جمله این اقدامات هواپیماربایی های متعدد این گروه و تهدید جان مردم از این طریق بود. در دهه ۶۰، هواپیماربایی های متعددی از سوی سازمان مجاهدین خلق انجام می شد. تعداد این هواپیماربایی ها به قدری بود که امنیت پروازها از آن زمان به سپاه پاسداران انقلاب اسلامی سپرده شد. در ادامه دو مورد از این اقدامات را تشریح خواهیم کرد.

بوئینگ ۷۴۷ شیراز-تهران

۱ یکی از مصادیق هواپیماربایی مجاهدین خلق ماجرای ۱۵ تیر ۱۳۶۲ است. هواپیمای جیموجت_ بوئینگ ۷۴۷_ مسیر شیراز- تهران به وسیله یک تیم مسلح از گروه تروریستی منافقین روده شد و پس از خروج از آسمان ایران در فرودگاه اورلی پاریس به زمین نشست. آنچه می خوانید اطلاعاتیهای این سازمان است که متن آن در نشریه «مجاهد» منتشرشده و خود منافقین مسئولیت آن را پذیرفته اند.

قسمتی از اطلاعاتیه دفتر گروه تروریستی مجاهدین در پاریس پیرامون هواپیماربایی
(نشریه مجاهد شماره ۱۶۱ صفحه ۳۷)

در روز پیش، پنج تن از اعضای یکی از هسته های مقاومت مردمی در شهر شیراز، کنترل جیموجت- بوئینگ ۷۴۷- را که در پروازهای داخلی هواپیمایی ملی ایران عازم تهران بود به دست گرفته و پس از توقف و سوختگیری در کویت عازم اروپا شده و پس از عبور از یونان، یوگسلاوی، ایتالیا و سوئیس اضطراراً در ساعت ۷ و ۱۵ دقیقه صبح ۱۶ تیر، در فرودگاه «اورلی» پاریس به زمین نشستند.

سرنشینان هواپیما قریب به ۴۰۰ نفر بوده اند که ۱۸۶ تن از مسافرین آن، شامل کودکان، زنان، مردان پیر و بیماران بودند. ضمنا هسته مقاومت جز دو سلاح کوچک کمری هیچ اسلحه یا مواد انفجاری دیگر به همراه نداشت. لیکن دو مسلسلی که در دست محافظان یکی از آخوندها که در هواپیما حضور داشته بود از آنها گرفته شده بود.

اطلاعیه هسته مقاومت برای انتشار در حین پرواز
(نشریه مجاهد شماره ۲۱۲- صفحه ۲۵)

مسافرین محترم و هموطنان عزیز: از هم اکنون این هواپیما تحت کنترل کامل هواداران مجاهد خلق در آمده، ضمن اینکه خون سسردی خود را حفظ نموده و روی سندلی های خود قرار می گیرید بسا برادران مجاهد خود همکاری لازم را مبذول دارید. در نظر داشته باشید که ما مقداری زیاد مواد منفجره (T.N.T) داریم که در اثر کوچک ترین اتفاق پیش بینی نشده ای منفجر خواهد گردید. باز هم متذکر می گردیم که هرگونه عکس العمل مشکوک و اخلا ل گران شما که منجر به تیر اندازی در محیط هواپیما گردد موجب انفجار مواد منفجره (T.N.T) گردیده، لذا خونسردی خود را کاملا حفظ نموده و هیچ هراسی به خود را ندهید. تاکید می کنم که ما از اعمال شدت و خشونت با برادران و خواهران عزیز شدیداً بیزاریم ولیکن هرگونه اغتشاش و اخلا ل گری را به شدت سرکوب می نماییم.

بخشی از مذاکرات اعضای هواپیماربای گروه تروریستی مجاهدین خلق
آقای قلیبی، افسر ژاندارمری ناسیونال:

ساعت ۶ خبردار شدیم که هواپیما ساعت ۸: ۱۵ به فرودگاه اورلی می رسد. فوری اقدام کردیم و به تمام افراد گفتمیم که پنج تروریست هستند و ۱۸۰ گروگان دارند با این وجود سایر پروازها در اورلی قطع نشد ولی ۲۰۰ متر اطراف هواپیما خالی بود. ساعت ۱۰ صبح خلبان یک آمبولانس برای مداوای چهار نفر از مسافرین خواست، حوالی ظهر از ما خواستند که وارد هواپیما شویم. تروریست ها با چند اسلحه اتوماتیک مثل کلاشینکف در را باز کردند.

خلبان خطاب به برج مراقبت فرودگاه اورلی:

از طرف ربایندگان ما مورد تهدید واقع شده ایم. اگر به خواسته هایشان جواب داده نشود من را می کشند یا هواپیما را منفجر می کنند.

افراد تیم تروریستی که کنترل هواپیما و مسافران را برعهده داشتند عبارت بودند از:

احمد صالحی که دوستانش با نام احسان او را صدا می کردند و فرمانده ای سالیryn را برعهده داشت.

داریوش دهقان (مهران)

رضا محرمی (توفان)

محمدحسین حامد (نسیم)

مظفر مرادی (بیژن)

احمد صالحی (احسان) خطاب به برج مراقبت ساعت ۱:۳۰ اگر تا ۱۰ دقیقه دیگر ارتباط تلفنی با مسعود (رجوی) نداشته باشیم یک عمل خیلی مهم علیه هواپیما انجام می دهیم. برج مراقبت از صالحی درخواست مهلت می کند. احسان فرمانده تروریست ها ساعت دو بعد از ظهر:

اگر ساعت ۲:۵۰ آقای رجوی نباید هر چه اتفاق بیفتد و هر چه ما انجام بدهیم مسئول آن دولت فرانسه خواهد بود.

احسان ساعت ۲:۳۷

فقط ۱۳ دقیقه باقی مانده است اگر رجوی نیامده باشد در خواست می کنیم که هواپیمای مادر جلوی ترمینال بیاید و پس از آن هر چه انجام شد مسئول آن دولت فرانسه است و تکرار می کنم هر عمل خشونت آمیز از طرف ما به گردن دولت فرانسه است.

برج مراقبت تقاضای مهلت می کند.

احسان این مهلت را به شما می دهم ولی بدانید آنچه ما الان انجام خواهیم داد به ضرر کامل دولت فرانسه خواهد بود و یادآوری می کنم این آخرین مهلت است.

رجوی فرمانده تروریست ها درون برج مراقبت توانست نظر مقامات را برای برخورد ملایم با تیم رباینده هواپیما جلب کند، اما به وی اجازه برخورد با مسافرین داده نشد. همچنین از اینکه بتواند با افراد تیمش گفت وگو کند مانعت به عمل آمد.

پس از این توافق رجوی توسط بیسیم برج مراقبت با صالحی (احسان) گفت وگو کرد.

رجوی آیا شما به سازمان مجاهدین اعتماد ندارید؟

احسان چرا.

رجوی چرا دارید من را اذیت می کنید آیا من رهبر شما نیستم؟ مگر نشنیدید چه گفتم؟
احسان چرا شما هستید.

توضیح فرهیختگان ا متن این اطلاعاتیه ها و همچنین اظهارات یکی از افسران ژاندارمری فرانسه که در جریان این ماجرا با ربایندگان درگیر بوده به همراه اظهارات دادستان دادگاه ربایندگان هواپیمارادر ادامه می خوانید.
به منظور قرار گرفتن مخاطب در حال و هوای این ماجرا، متن مکالمات اعضای گروه تروریستی منافقین بدون دستکاری چاپ شده است.

رجوی پس هرچه می گویم اطاعت کنید.

احسان ممکن است فرمانده که ما همدیگر را ببینیم.

رجوی وقتی دستور دادم چیزهایی را که باید عمل کنید.

احسان چشم انجام می دهیم.

رجوی اول درهای هواپیما را باز کنید تا همه مسافرین بیرون بیایند.

احسان چشم انجام می دهیم.

رجوی با آرامش و نظم همه را انجام دهید. وقتی آخرین مسافر بیرون آمد منتظر دستور بعدی باشید.

احسان بسیار خوب.

رجوی بعدا حرف های دیگری خواهیم زد. هر چه گفتم انجام دهید.

آقای مونترو، معاون ژاندارمری ناسیونال:

وقتی وارد هواپیما شدیم دست روی سر بودیم یکی از آنان نزدیک در اسلحه خود را به دست دیگری داد و دست ما را فشرد.

داریوش دهقان (مهران) از اعضای تیم رباینده هواپیما هدف عملیات هواپیماربایی را چنین بیان می کند:

این کار می توانست نظر جهان را بار دیگر به ایران جلب کند.

۲۱ تیر ۱۳۶۳ دادگاه ربایندگان هواپیما در شهر کرتی فرانسه برگزار می شود.

در ابتدا مجاهدین سعی داشتند تا با گفت وگو با مسافران در فرودگاه در مقابل خبرنگاران آنان را وادار به اظهاراتی بر ضد دولت ایران کنند.

درخواست بعدی آنان قرار گرفتن ربایندگان در کنار رجوی برای برگزاری یک آکسیون تروریستی جهت مطرح کردن مجاهدین بود. هر دو این درخواست ها از سوی مقامات فرانسوی رد شد. اما مجاهدین مصمم شدند تا دادگاه را به یک صحنه علیه دولت ایران و تبلیغ پیرامون گروه تبدیل کنند.

رضا محرمی از اعضای تیم رباینده هواپیما که خود را از هواداران آقای بنی صدر معرفی می کند و تا کنون از اختلافات مجاهدین و بنی صدر بی اطلاع بوده است در دادگاه چنین می گوید: «بعد از اینکه ما را به زندان بردند مجاهدین تماس گرفتند و گفتند نام گروه های دیگر را ننبرید. برای حفظ وحدت و اتحاد قبول کردم اما ۹ ماه نشریه ای جز مجاهد به ما ندادند.

تقاضا کردم که وکیلما رادبون حضور مترجم مجاهدین ببینم چون به مترجم آنها اعتماد نداشتم. اشکالاتی که به وکیلهم گفتم تا به آقای رجوی بگوید به این ترتیب بود:

۱- ندادن نشریات و کتب گروه های دیگر به ما

بوئینگ ۷۰۷ و فرار بنی صدر

شورای مرکزی سازمان و فرمانده عملیات فران بنی صدر به این نشریه را منتشر کرد. بخشی از جزئیات این عملیات با نام «پرواز بزرگ» از زبان فرمانده آن به شرح زیر است: «اواسط تیرماه ۶۰ بود که توسط برادرمان مسعود احضار شدم. چند روزی بود که دفتر سیاسی سازمان نشست های متوالی داشت و تصمیمات مهمی اتخاذ کرده بود. شب که من به پایگاه برادرمان مسعود که در غرب تهران قرار داشت رفتم، برادرم علی زکش نیز حضور داشت. مسعود توضیح داد که طی بحث های مفصلی که در دفتر سیاسی صورت گرفته، در جهت شکل دادن آلترناتیو سیاسی در مقابل رژیم خمینی، کلیات طرح پرواز خود او و آقای بنی صدر به پاریس به تصویب رسیده است و بایستی من در خدمت عملی کردن و بررسی طرح، زیر نظر مستقیم خود او کار کنم.

فردا صبح که از پیش مسعود امدم، یکر است نزد فرماندهان شاخه ها و نهادهای مختلف سازمان که در این رابطه می توانستند عمل کنند، مخصوصا برادران مجاهد امیر لطفی (مستعار)- معاون عملیاتی آن روز خود- مسلم (مستعار) وقهرمان شهیدضارثانی رفتم. آنها را جمع نموده مسائل را با آنها طرح کردم. در همانجا یکی از بچه ها از قسمت ارتش مطرح کرد که برادرمان سرهنگ معزی پیشنهاد کرده که داوطلب است در شرایط کنونی چنانچه سازمان دستور بدهد افرادی را از ایران خارج نماید؛ ولو اینکه در این ماموریت صرف نظر از پست و مقام جای خود او نیز فدا شود. کانال های بسیار ارزشمند دیگری نیز منجمله در هواپیمایی ملی قابل حصول بود که قرار شد آنها را نیز بررسی کنیم. ...

همچنین قرار شد برای ارزیابی دقیق تر شخصا با سرهنگ معزی ارتباط برقرار کنم. مدت ها بود که سرهنگ را از نزدیک می شناختم و فی الواقع همچون برخی دیگر از برادران مجاهدان شفیفته صداقت، جسارت و خصایل انقلابی اش بودم و یکسال و نیم قبل از آن نیز او را به دیدار فرمانده موسسی برده بودم. تا رگی ها نیز از جماران خبر آمده بود او را که در حقیقت از مجرب ترین و پرسابقه ترین افسران نیروی هوایی بود و در پروازهای جنگی بسیار درخشیده بود در ردیف نخستین کاندیدهای فرماندهی نیروی هوایی گذاشته اند. طی هفته دوم پس از شروع کارمان نشست های متوالی با سرهنگ،

وحید و ایرج جهت هماهنگی عملیاتی در آسمان داشتیم که همه آنها در ستاد (H) صورت می گرفت. در پایان هفته دوم تقریبا تمام کارهایمان تمام شده و طرح های عملیاتی در زمین نیز آماده گردیده بود. روز سه شنبه (۳۰ تیرماه) را که سرهنگ پرواز داشت برای عملیات پرواز مناسب تشخیص داده بودیم. بنابراین تا آنجا که برعهده بخش ما بود کار خود را انجام داده بودیم و دیگر باید منتظر تصمیم نهایی کمیته مرکزی و دفتر سیاسی می شدیم. به همین جهت دوشنبه مجددا نزد برادر مسعود رفتم و آمادگی فرماندهی عملیات ویژه برای پرواز بزرگ و تاریخ ساز را به او اعلام نمودم. ...»

۲- سانسور اخبار برای ما

۳- پاسخ ندادن به سوالات ما

آقای رجوی در پاسخ من را آلت دست خواندند. آلت دست چه کسی؟ من که با کسی در تماس نبودم.

بعد از جریان نماینده آقای رجوی آمد پیش ما و گفت (صحبت هایشان را) تکذیب کنید. من به او گفتم چرا تکذیب بکنم حقیقت در چرا تکذیب بکنم اینها دروغ نیست.

آقای رجوی دوبار نماینده خودشان را فرستادند و گفتند توقیح هستی، تو گستاخ و بی شرمی و حتی دستمال توالث هستی! بعد بچه ها را زیر فشار گذاشتند که دادگاه را غیرعلنی می کنیم. برای آقای رجوی نامه نوشتم و گفتم اگر این کار را بکنید خودکشی می کنم. قبول کردند و گفتند که شاهد ها همه باید از مجاهدین باشند من قبول کردم. بدین ترتیب مجاهدین با آوردن چندین تن از اعضایشان به دادگاه و صدور بیانیه های سیاسی و بی ارتباط با هواپیماربایی و با زدودنهایی پشت پرده روند رسیدگی دادگاه را تبدیل به یک نمایش برای خودنمایی گروهی کردند.»

اظهارات زرار ژان (دادستان دادگاه)

وسایل نقلیه سریعاً پیشرفت می کنند. بهای این ترقی و پیشرفت وسایل نقلیه هوایی پیشرفت هواپیماربایی نیست که رسانه های گروهی از آن کم و بیش تغذیه می کنند. جرانی که یک سال قبل در اورلی اتفاق افتاد یکی از این حوادث است که بسیار نگران کننده است. با توجه به توضیحات شهود یکی از هواپیماهای ایران که به طور غیرمترقبه وارد اورلی شد و قبلا آسمان کشورهای دیگر را پیموده بود به زور به وسیله پنج نفر مسلح (رضا محرمی، صالحی، حامد، مرادی و دهقان) به پاریس آورده شد. آنها باید جوابگوی عمل خودشان باشند. مقامات فرانسوی می دانستند که شب قبل این هواپیما به طرف پاریس حرکت کرده و می دانستند که ۱۸۵ نفر نیز در کویت آزاد شده بودند. به خاطر مسائل بشردوستانه، فرانسه اجازه نشستن هواپیمایی را که در واقع یک نوع شانتاژ است، قبول کرد. روی جزئیاتی که به خوبی می دانید تکیه نمی کنم، ولی می دانید که برای کنترل کردن هواپیما دو نفر از آنها مسلح وارد کابین شدند و گفتند که هرگونه مقاومتی از طرف آنها به منفجر کردن هواپیما ختم خواهد شد. بدیهی است که مسافران و خلبانان دیگر نمی توانستند مقاومت کنند. به این ترتیب این پنج نفر با اطمینان خاطر از تاثیر تهدیدات شان می توانستند نقشه خود را عملی کنند.

به خاطر باوربرد که یکی از اینها گفت که این نوع هواپیما را نمی خواستند ربایند، لذا کاملاً مصمم بودند برای نوع هواپیماربایی. طی هشت ساعت مذاکره هیچ تغییری در نظریات شان ایجاد نشد، سپس سلاح هایی را که در انبار هواپیما بود به دست آوردند و قدرت خود را تقویت کردند. بعد رجوی را خواستند. او در ۷ کیلومتری پاریس بود و با هلیکوپر آمد. همه این کارها از قبیل خرید اسلحه را بدون تاسف و با عزم جدی انجام دادند. تقسیم کار را قبلا انجام داده بودند. اگر کمترین مقاومتی می دیدند از سلاح هایشان بدون تردید استفاده می کردند. دو جاقوی خطرناک و دو اسلحه را دیدید؟

آنها مصمم بودند نقشه خود را عملی کنند و نمی شود برای آن حدودی قائل شد. هیچ موضوعی نباید وسیله تهدید زندگی افراد بی گناه شود. قانون ۱۰ سال برایشان زندان تقاضا می کند. سازمان ملل این گونه اعمال را صریحا محکوم می کند. ما باید به طور عینی توجه به حمایت از امنیت هواپیماها و فرودگاه ها نیز داشته باشیم. در فرودگاه اورلی با توافقت رفت و آمدها رسیدن غیرمترقبه هواپیمایی با این ابعاد همه چیز را به هم می زند. بنابراین من عمل آنها را مخالف عقل و قواعد داخلی (فرانسه) و بین المللی می دانم. اطلاعات ما در مورد متهمان نباید فقط به وسیله خودشان داده شود. هیچ کدام اختلا ل روانی ندارند و بسا اختیار کامل این عمل را انجام داده اند و بنابراین متوجه مسئولیت شان بوده و از این لحاظ محکومند.

دادگاه روزهای ۲۰، ۲۱، ۲۲ تیر به مدت سه روز جریان داشت

مطابق قوانین فرانسه (دادگاه) می توانست متهمان را به پنج تا ۱۰ سال زندان محکوم سازد. اما رای هیات منصفه را مبنی بر شرایط مخففه پذیرفت.

افراد تیم رباینده هر کدام به سه سال حبس محکوم شدند اما تنها نصف آن (۱/۵ سال) قطعی شد. چهار ماه نیز بر اساس آیین نامه زندان بخشیده شد! به آنان پناه ندگی کشور فرانسه اعطا شد و نهایتا به پایگاه تروریست ها در عراق منتقل شدند.